1. Пришли Зифеи к Саулу в Гиву и сказали: вот, Давид скрывается у нас на холме Гахила, что направо от Иесимона.
УПО: І прийшли зіфеяни до Саула до Ґів'ї, говорячи: Он Давид ховається на взгір'ях Гахіли навпроти Єшімону!
KJV: And the Ziphites came unto Saul to Gibeah, saying, Doth not David hide himself in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon?

2. И встал Саул и спустился в пустыню Зиф, и с ним три тысячи отборных мужей Израильских, чтоб искать Давида в пустыне Зиф.
УПО: І встав Саул, і зійшов у пустиню Зіф, а з ним три тисячі чоловіка, вибраних із Ізраїля, щоб шукати Давида в пустині Зіф.
KJV: Then Saul arose, and went down to the wilderness of Ziph, having three thousand chosen men of Israel with him, to seek David in the wilderness of Ziph.

3. И расположился Саул на холме Гахила, что направо от Иесимона, при дороге; Давид же находился в пустыне и видел, что Саул шел за ним в пустыню;
УПО: І таборував Саул на згір'ї Гахіли, що навпроти Єшімону, на дорозі. А Давид пробував у пустині, і побачив, що Саул вийшов за ним до пустині.
KJV: And Saul pitched in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon, by the way. But David abode in the wilderness, and he saw that Saul came after him into the wilderness.

4. и послал Давид соглядатаев и узнал, что Саул действительно пришел.
УПО: І послав Давид підглядачів, і довідався, що Саул дійсно прийшов.
KJV: David therefore sent out spies, and understood that Saul was come in very deed.

5. И встал Давид, и пошел к месту, на котором Саул расположился станом, и увидел Давид место, где спал Саул и Авенир, сын Ниров, военачальник его. Саул же спал в шатре, а народ расположился вокруг него.
УПО: А Давид устав, і прийшов до місця, де таборував Саул. І Давид побачив те місце, де лежав Саул та Авнер, син Нерів, керівник його війська. А Саул лежав у таборі, а народ таборував навколо нього.
KJV: And David arose, and came to the place where Saul had pitched: and David beheld the place where Saul lay, and Abner the son of Ner, the captain of his host: and Saul lay in the trench, and the people pitched round about him.

6. И обратился Давид и сказал Ахимелеху Хеттеянину и Авессе, сыну Саруину, брату Иоава, говоря: кто пойдет со мною к Саулу в стан? И отвечал Авесса: я пойду с тобою.
УПО: І звернувся Давид, і сказав до хіттеянина Ахімелеха та до Авішая, Церуєвого сина, Йоавого брата, говорячи: Хто зійде зо мною до Саула до табору? І сказав Авішай: Я зійду з тобою!
KJV: Then answered David and said to Ahimelech the Hittite, and to Abishai the son of Zeruiah, brother to Joab, saying, Who will go down with me to Saul to the camp? And Abishai said, I will go down with thee.

7. И пришел Давид с Авессою к людям [Сауловым] ночью; и вот, Саул лежит, спит в шатре, и копье его воткнуто в землю у изголовья его; Авенир же и народ лежат вокруг него.
УПО: І прийшов Давид та Авішай до Саулового народу вночі, аж ось Саул лежить, спить у таборі, а спис його встромлений у землю в приголів'ї його, а Авнер та народ лежать навколо нього.
KJV: So David and Abishai came to the people by night: and, behold, Saul lay sleeping within the trench, and his spear stuck in the ground at his bolster: but Abner and the people lay round about him.

8. Авесса сказал Давиду: предал Бог ныне врага твоего в руки твои; итак позволь, я пригвожду его копьем к земле одним ударом и не повторю [удара].
УПО: І сказав Авішай до Давида: Сьогодні Бог видав твого ворога в руку твою, а тепер проколю я його списом аж до землі одним ударом, і не повторю йому!
KJV: Then said Abishai to David, God hath delivered thine enemy into thine hand this day: now therefore let me smite him, I pray thee, with the spear even to the earth at once, and I will not smite him the second time.

9. Но Давид сказал Авессе: не убивай его; ибо кто, подняв руку на помазанника Господня, останется ненаказанным?
УПО: І сказав Давид до Авішая: Не губи його, бо хто простягав руку свою на Господнього помазанця, і був невинний?
KJV: And David said to Abishai, Destroy him not: for who can stretch forth his hand against the LORD's anointed, and be guiltless?

10. И сказал Давид: жив Господь! пусть поразит его Господь, или придет день его, и он умрет, или пойдет на войну и погибнет; меня же да не попустит Господь поднять руку мою на помазанника Господня;
УПО: І сказав Давид: Як живий Господь, тільки Господь уразить його: або прийде день

його і він помре, або він піде на війну і загине.
KJV: David said furthermore, As the LORD liveth, the LORD shall smite him; or his day shall come to die; or he shall descend into battle, and perish.

11. а возьми его копье, которое у изголовья его, и сосуд с водою, и пойдем к себе.
УПО: Борони мене, Господи, простягнути свою руку на Господнього помазанця! А тепер візьми цього списа, що в приголів'ї його, та горня води, і ходімо собі!
KJV: The LORD forbid that I should stretch forth mine hand against the LORD's anointed: but, I pray thee, take thou now the spear that is at his bolster, and the cruse of water, and let us go.

12. И взял Давид копье и сосуд с водою у изголовья Саула, и пошли они к себе; и никто не видел, и никто не знал, и никто не проснулся, но все спали, ибо сон от Господа напал на них.
УПО: І взяв Давид списа та горня води з Саулового приголів'я, та й пішли собі. І ніхто не бачив, і не знав, і не збудився, бо всі вони спали, бо на них упав сон від Господа.
KJV: So David took the spear and the cruse of water from Saul's bolster; and they gat them away, and no man saw it, nor knew it, neither awaked: for they were all asleep; because a deep sleep from the LORD was fallen upon them.

13. И перешел Давид на другую сторону и стал на вершине горы вдали; большое расстояние [было] между ними.
УПО: І перейшов Давид на той бік, і став здалека на верховині гори, а між ними велика просторінь.
KJV: Then David went over to the other side, and stood on the top of an hill afar off; a great space being between them:

14. И воззвал Давид к народу и Авениру, сыну Нирову, говоря: отвечай, Авенир. И отвечал Авенир и сказал: кто ты, что кричишь и [беспокоишь] царя?
УПО: І крикнув Давид до народу та до Авнера, Нерового сина, говорячи: Чи ж не відповіси, Авнере? А Авнер відповів та сказав: Хто ти, що кликав до царя?
KJV: And David cried to the people, and to Abner the son of Ner, saying, Answerest thou not, Abner? Then Abner answered and said, Who art thou that criest to the king?

15. И сказал Давид Авениру: не муж ли ты, и кто равен тебе в Израиле? Для чего же ты не бережешь господина твоего, царя? ибо приходил некто из народа, чтобы погубить царя, господина твоего.

УПО: І сказав Давид до Авнера: Чи ти не муж? І хто рівний тобі в Ізраїлі? І чому не пильнував ти свого пана, царя? Бо приходив один із народу, щоб погубити царя, твого пана.
KJV: And David said to Abner, Art not thou a valiant man? and who is like to thee in Israel? wherefore then hast thou not kept thy lord the king? for there came one of the people in to destroy the king thy lord.

16. Нехорошо ты это делаешь; жив Господь! вы достойны смерти за то, что не бережете господина вашего, помазанника Господня. Посмотри, где копье царя и сосуд с водою, что [были] у изголовья его?
УПО: Не добра це річ, що ти зробив! Як живий Господь, ви повинні померти, бо не пильнували ви пана свого, Господнього помазанця! А тепер побач, де царів спис, та де горня води, що були в приголів'ї його?
KJV: This thing is not good that thou hast done. As the LORD liveth, ye are worthy to die, because ye have not kept your master, the LORD's anointed. And now see where the king's spear is, and the cruse of water that was at his bolster.

17. И узнал Саул голос Давида и сказал: твой ли это голос, сын мой Давид? И сказал Давид: мой голос, господин мой, царь.
УПО: І пізнав Саул Давидів голос, та й сказав: Чи це твій голос, сину мій Давиде? А Давид сказав: Мій голос, пане мій, царю!
KJV: And Saul knew David's voice, and said, Is this thy voice, my son David? And David said, It is my voice, my lord, O king.

18. И сказал [еще]: за что господин мой преследует раба своего? что я сделал? какое зло в руке моей?
УПО: І далі сказав: Нащо то пан мій ганяється за своїм рабом? Бо що я зробив, і яке зло в моїй руці?
KJV: And he said, Wherefore doth my lord thus pursue after his servant? for what have I done? or what evil is in mine hand?

19. И ныне пусть выслушает господин мой, царь, слова раба своего: если Господь возбудил тебя против меня, то да будет это от тебя благовонною жертвою; если же--сыны человеческие, то прокляты они пред Господом, ибо они изгнали меня ныне, чтобы не принадлежать мне к наследию Господа, говоря: `ступай, служи богам чужим`.
УПО: А тепер нехай пан мій, цар, послухає слів свого раба. Якщо Господь намовив тебе проти мене, то нехай це станеться запашною жертвою, а якщо людські сини, прокляті вони перед Господнім лицем, бо вони відігнали мене сьогодні, щоб я не належав до

Господнього спадку, говорячи: Іди, служи іншим богам!
KJV: Now therefore, I pray thee, let my lord the king hear the words of his servant. If the LORD have stirred thee up against me, let him accept an offering: but if they be the children of men, cursed be they before the LORD; for they have driven me out this day from abiding in the inheritance of the LORD, saying, Go, serve other gods.

20. Да не прольется же кровь моя на землю пред лицем Господа; ибо царь Израилев вышел искать одну блоху, как гоняются за куропаткою по горам.
УПО: А тепер нехай не проллється моя кров на землю перед Господнім лицем, бо вийшов Ізраїлів цар шукати однієї блохи, як женуть куропатву в горах!
KJV: Now therefore, let not my blood fall to the earth before the face of the LORD: for the king of Israel is come out to seek a flea, as when one doth hunt a partridge in the mountains.

21. И сказал Саул: согрешил я; возвратись, сын мой Давид, ибо я не буду больше делать тебе зла, потому что душа моя была дорога ныне в глазах твоих; безумно поступал я и очень много погрешал.
УПО: І сказав Саул: Прогрішив я! Вернися, сину мій, Давиде, бо не вчиню вже тобі зла за те, що дороге було моє життя в очах твоїх цього дня. Оце був я нерозумний, і дуже багато помилявся.
KJV: Then said Saul, I have sinned: return, my son David: for I will no more do thee harm, because my soul was precious in thine eyes this day: behold, I have played the fool, and have erred exceedingly.

22. И отвечал Давид и сказал: вот копье царя; пусть один из отроков придет и возьмет его;
УПО: А Давид відповів та й сказав: Ось царів спис, і нехай прийде один із слуг, і нехай його візьме.
KJV: And David answered and said, Behold the king's spear! and let one of the young men come over and fetch it.

23. и да воздаст Господь каждому по правде его и по истине его, так как Господь предавал тебя в руки [мои], но я не захотел поднять руки моей на помазанника Господня;
УПО: А Господь відплатить кожному за його справедливість та правду його, що Господь дав тебе сьогодні в руку мою, та я не хотів підіймати своєї руки на Господнього помазанця.
KJV: The LORD render to every man his righteousness and his faithfulness; for the LORD delivered thee into my hand to day, but I would not stretch forth mine hand against the LORD's

anointed.

24. и пусть, как драгоценна была жизнь твоя ныне в глазах моих, так ценится моя жизнь в очах Господа, и да избавит меня от всякой беды!
УПО: І ось, яке велике було життя твоє цього дня в очах моїх, таке велике нехай буде моє життя в очах Господа, і нехай Він урятує мене від усякого утиску!
KJV: And, behold, as thy life was much set by this day in mine eyes, so let my life be much set by in the eyes of the LORD, and let him deliver me out of all tribulation.

25. И сказал Саул Давиду: благословен ты, сын мой Давид; и дело сделаешь, и превозмочь превозможешь. И пошел Давид своим путем, а Саул возвратился в свое место.
УПО: І сказав Саул до Давида: Благословенний ти, сину мій Давиде! І ти дійсно зробиш, і дійсно зможеш ти! І пішов Давид на свою дорогу, а Саул вернувся на своє місце.
KJV: Then Saul said to David, Blessed be thou, my son David: thou shalt both do great things, and also shalt still prevail. So David went on his way, and Saul returned to his place.